

# Nem a gazdálkodási forma a kérdés

**Éppen két hete, hogy a Mezőgazdasági Szövetkezők és Termelők Országos Szövetsége figyelemfelkeltő akciót tartott Budapesten, a Vértanúk terén. Az akció célja a döntéshozók szembesítése volt a földhasználat korlátozásának, a területalapú támogatások elvonásának várható következményeivel. Arra is figyelmeztettek, hogy a folyamatban lévő döntések következtében munkahelyek szűnnek meg, csökken a mezőgazdaság teljesítménye, romlik a vidék állapota. A termelők látványos akció keretében adtak hangot elégedetlenségüknek. A rendezvényen felszóltak többek között Nagy Tamás, a MOSZ elnöke és Raskó György agrárközgazdász.**

Nagy Tamás így kezdte mondanóját: pontosan tudom, hogy a kormányzat politikai akciónak minősíti majd a rendezvényünket. Éppen ezért itt és most kijelentem: szó nincs erről. Az agrárvilág fontos képviselői kívánnak véleményt mondani az életüket alapvetően érintő kérdésekről. Azért itt és nem a tárgyalóasztal mellett, mert ennek lehetőségét évekként elvették tőlünk.

A magyar kormány új világ építését hirdette meg a mezőgazdaságban. Az utóbbi negyed évszázad alatt a mezőgazdaság teljesítménye 20 százalékkal lett kisebb, mint 1989-ben volt. Eközben több százezernyi vidéki munkahely eltűnt, 8 millió sertéssel és 200 ezer tehénnel lett kevesebb, és nemcsak a nyugati gazdák, de a sokszor lesajnált keleti szomszédaink is utolértek bennünket. Ezeket az évtizedeket a gazdálkodók megszenvedték, de túléltek. A falu népe bölcs volt: az őstermelők, a családi gazdálkodók, társas vállalkozók között kialakult egyfajta együttműködés, hangsúlyozta az elnök.

„A kormány bejelentette, hogy pontot tesz az ezeréves földvitára: új agrár- és vidékpolitikai programot valósít meg. Az üzenet világos: nem fogadják el a kialakult helyzetet, az elmúlt évtizedek szer-

ves fejlődését. Építkezés helyett újraelosztást hirdetnek, az együttműködés helyett újra szembe akarják állítani az ágazat szereplőit. Ma azért vagyunk itt, hogy felhívjuk a közvélemény figyelmét: a döntéshozók ismét rossz úton járnak. Első lépésként a termelőket két csoportra osztották: jókra

ezer embernek legális munkahelyeket tartunk fenn, és tisztességesen befizetjük adóikat és közterheiket? Akik a mezőgazdasági termelés kétharmadát adják, és a területek felét sem használják? Akik az állatállomány döntő részét nevelik, gondozzák? Akik sok százezer ember földtulajdonát bérlik és a felvett támogatások döntő részét bérleti díjként kifizetik nekik? Igen, mi vagyunk azok, akiket a kormányzat belátható időn belül nem szeretne látni a mezőgazdasági szereplők között” – hangoztatta Nagy Tamás.

„A hatalom azt igéri, hogy a rosszak megbüntetése után soha nem látott pénzügyi bőség lesz a mezőgazdaságban. Ennek eredményeképpen új munkahelyek tízezrei jönnek létre, a családi gazdálkodók megerősödnek, helyreáll az állattenyésztés és a



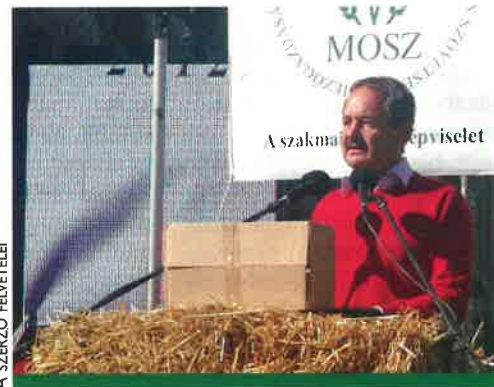
a szomorú valóság az, hogy 2013-hoz viszonyítva 250 milliárd forinttal kevesebb forrás áll majd rendelkezésre. Szó nincs tehát bőségről.”

„Ami a földtulajdonosokat illeti, lehet, hogy ők még nem tudják, de komoly gondjaik lesznek. A földforgalmi törvény beszűkíti azok körét, akik földet vehetnek. Eddig 10 millió magyar állampolgár juthatott földhöz – most már csak



**Nagy Tamás: az agrárvilág fontos képviselői kívánnak véleményt mondani az életüket alapvetően érintő kérdésekről**

és rosszakra. Kérdezem én, vajon kik a rosszak? Ne talál-gassatok, mondta az elnök. Mi vagyunk a rosszak! Mi vagyunk a rosszak? Akik a magánvagyonukat szövetkezetekben, társaságokban működtetik? Akik az elmara-dott térségekben, rossz adottságú földeken is műveljük a földeket csupán azért, hogy családok ezrei ne közmunká-sok legyenek? Akik majd' 200



**Raskó György: meggyőződésünk, hogy nem a gazdálkodási forma, a földtulajdonlás mikéntje a sarkalatos kérdés**

növénytermesztés optimális aránya, megerősítjük pozíci-ónkat a hazai és a nemzetközi piacokon és a fiatalság tíz körömmel kapaszkodik majd, hogy falun élhessen. Aki kicsit is konyít ehhez a szakmához, pontosan tudja, mindez csak a mesék világában lesz így. Azt állítják, hogy a következő hét évben soha nem látott pénz-bőség jellemzi az agrár- és vidékpolitikát. Ezzel szemben

30–50 ezer földműves jogosult erre. De nem jobb a helyzet a földbérletek kérdésében sem. A földtulajdonosok a jelenlegi-nél sokkal kedvezőtlenebb helyzetbe kerülnek. Ha a társa-ságok mozgásteret beszűkül, az a bérleti díjak és a földárak gyors csökkenését eredmé-nyezheti. Tévúton jár a magyar agrár- és vidékpolitika. A tör-vényhozók az intézkedéseikkel nem prosperáló vidéket és